

**Sekcja Andragogiczna
Studenckiego Koła Naukowego Pedagogów**

**Katedra Teorii Wychowania
Instytut Nauk Pedagogicznych
Wydział Filozofii i Nauk Społecznych
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu**

**XIV Toruńska Pedagogiczna Konferencja Studencka (PKS)
Pedagogiczne konsekwencje pandemii
9 lipca 2021**

Program konferencji z abstraktami

9.00 – 9.30 Oficjalne rozpoczęcie konferencji [link główny Konferencja PKS](#)

dr Anna Kławsiuć-Zduńczyk

opiekun Sekcji Andragogicznej Studenckiego Koła Naukowego Pedagogów

dr hab. Piotr Petrykowski, prof. UMK

kierownik Katedry Teorii Wychowania INP WFiNS UMK

dr Anna Kławsiuć-Zduńczyk

Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Pedagogiczne konsekwencje pandemii – wprowadzenie w tematykę konferencji

Sesja plenarna cz. I

Edukacja zdalna z perspektywy studenta, nauczyciela, ucznia, rodzica

9.30 – 11.15 - [link główny Konferencja PKS](#)

Moderator: **dr Anna Kławsiuć-Zduńczyk**, *Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS,
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu*

9.30 – 9.45 **mgr Iwona Lis**, *Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II*

Nauczyciel jako podmiot oczekiwań i wyzwań w czasach pandemii

Nieoczekiwane i niespodziewane na świecie zjawisko pandemii wirusa Sars-Cov 2 i w jego następstwie choroba Covid 19 dotknęły zarówno życia codziennego jak i zawodowego w różnych jego aspektach. Przedmiotem mojej refleksji postanowiłam uczynić rozważanie na temat zawodu nauczyciela w strukturze oczekiwań i zadań, jakie są stawiane nam nauczycielom przez podmioty edukacji w czasie trwania pandemii. Jakie oczekiwania wobec nauczyciela posiadają w obecnym czasie epidemii organy prowadzące placówki edukacyjne, dyrekcja, uczniowie oraz ich rodzice? Czy nauczanie zdalne jest dla nauczyciela w obecnych czasach wyzwaniem czy koniecznością? Na pytania te postaram się znaleźć odpowiedź w prezentowanym wystąpieniu.

9.45- 10.00 **mgr Bogusława Nowakowska**, *Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu*

Czy zdalne było fatalne? Edukacja zdalna w opinii nauczycieli edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej

Początek wakacji 2021 zamyka pewien rozdział w historii edukacji – ponad roczny okres nauczania w formie zdalnej. Objęło ono wiele poziomów edukacji, od nauczania akademickiego po edukację najmłodszych, której to zostanie poświęcone niniejsze wystąpienie. Wśród dzieci i rodziców pojawiają się różne opinie na temat zajęć prowadzonych w formie zdalnej, ale warto pochylić się też nad tym, jak ów czas odbierają i oceniają sami nauczyciele.

Wystąpienie poruszy zatem kilka aspektów, które składają się na ocenę nauczania zdalnego przez nauczycieli. Będzie to: aspekt techniczny prowadzenia zajęć w formie online, przygotowanie oraz przebieg zajęć, a także efekty i wnioski. Badanie zostało przeprowadzone w formie ankiety skierowanej do nauczycieli przedszkoli i szkół podstawowych.

Jak będzie wyglądać edukacja w nowym roku szkolnym? Tego nie wiemy, jednak już teraz warto pochylić się nad przemyśleniami nauczycieli i wyciągnąć z nich wnioski, które mogą być bardzo istotne dla polepszania jakości nauczania zdalnego w przyszłości.

10.00 – 10.15 **Marta Wągiel**, *Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu*

Jakość relacji nauczyciel - uczeń w klasach 1-3 w czasie pandemii. Wyzwania i problemy

Szkoła to miejsce, w którym kształtują się postawy i relacje dziecka, a ważną rolę w tym procesie odgrywa nauczyciel-wychowawca. Nauczanie zdalne podczas pandemii wirusa SARS-CoV-2 istotnie wpływa na możliwość rozwijania i pielęgnowania tych relacji. Ma to szczególnie znacznie dla dzieci, które dopiero zakończyły edukację przedszkolną i więź z opiekunem szkolnym stanowi podstawę dla ich prawidłowego rozwoju. Problemy związane z trudnościami technicznymi, brak odpowiednich sprzętów czy niemożliwość kontaktu bezpośredniego negatywnie wpływa na uczniów klas 1-3. Każda krytyczna ocena, nierozwiązany problem wychowawczy skutkuje konfliktami i niedopowiedzeniami. Dzieci nie mają możliwości uczestniczenia w zabawach ruchowych, ciekawych wycieczkach czy nawiązywaniu relacji z rówieśnikami już od początku swojej edukacji szkolnej. Może to doprowadzić do sytuacji, gdzie dziecko postrzega zajęcia jako dodatek do czasu, teoretycznie, wolnego. W badaniach, z wykorzystaniem autorskiego wywiadu, w którym brało udział 11 nauczycieli klas 1-3 szkoły podstawowej, wykazano problemy nauczania zdalnego oraz

przedstawiono wyzwania stojące przed wychowawcami. Badani wskazywali sposoby na radzenie sobie z różnymi sytuacjami w trybie nauki zdalnej.

10.15 – 10.30 Patryk Daniel Garkowski, *Szkoła Wyższa im. Pawła Włodkowica w Płocku, Wydział Prawa i Administracji, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu*

Zdalne nauczanie biologii oraz matematyki w szkole podstawowej i ponadpodstawowej

W czasie epidemii COVID-19 nauczanie przedmiotów ścisłych - matematyki oraz biologii musiało się zmienić i dostosować do panujących warunków. W moim wystąpieniu omówię te przystosowania, zwracając uwagę na materiały multimedialne jako przydatne w edukacji. A zarówno w dziedzinie biologii, jak i matematyki materiały interaktywne, multimedialne okazują się nader cenne. Zademonstruję też wyniki badań w tej materii. Przedstawię, czy wyniki edukacyjne uczniów są wyższe niż w poprzednich latach szkolnych, i jak się zmieniły, a jeżeli tak, to dlaczego. A to może okazać się ciekawe i stymulujące.

10.30 – 10.45 Klaudia Piotrowska, *Wydział Nauk o Człowieku, Wyższa Szkoła Ekonomii i Innowacji w Lublinie*

Indywidualne skłonności do prokrastynacji oraz nieuczciwość szkolna wśród uczniów szkół średnich w czasie nauczania zdalnego

Referat podejmuje temat indywidualnych skłonności do prokrastynacji oraz nieuczciwości szkolnej wśród uczniów szkół średnich w czasie nauczania zdalnego.

Ideą wystąpienia jest zaprezentowanie wyników pracy badawczej przeprowadzonej wraz z zespołem, w celu określenia jak podczas nauczania zdalnego kształtują się indywidualne skłonności do prokrastynacji oraz w jakim stopniu uczniowie szkół średnich: liceów oraz techników podejmują się nieuczciwych rozwiązań takich jak ściąganie oraz korzystanie z gotowych prac tzw. gotowców. Podjęte badanie miało na celu weryfikację czy indywidualna tendencja uczniów do prokrastynacji wpływa na podejmowanie nieuczciwych rozwiązań oraz ściągania podczas nauczania zdalnego.

Badanie zostało przeprowadzone na próbie 55 osób z doбором respondentów poprzez portale społecznościowe, w celu redukcji ostracyzmu społecznego wynikającego z negatywnego postrzegania ściągania przez pedagogów i pracowników placówek edukacyjnych. Jako narzędzie wykorzystano autorską ankietę oraz Kwestionariusz Zwlekania, za zgodą autorki Pani Igi Jaworskiej-Gruszczyńskiej. Narzędzie to nie zostało wystandaryzowane dla danej grupy wiekowej, dlatego badanie zostało przeprowadzone jako próba eksperymentalna.

Tematyką wystąpienia jest prezentacja weryfikacji hipotez, które zostały postawione w fazie przygotowawczej badań oraz przedstawienie wniosków wynikających z uzyskanych wyników.

W referacie zastanowię się jakie refleksje możemy wyciągnąć w związku z wynikami uzyskanymi w badaniu oraz przedstawię swoje propozycje na przyszłość, dzięki którym możemy zminimalizować wysoką tendencję do prokrastynacji wśród uczniów oraz przedstawię rozważenia na temat tego jak należy postępować, aby zapobiegać nieuczciwości szkolnej podczas nauczania zdalnego.

10.45 - 11.00 Karolina Piekarska *Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu*

Perspektywa uczniowska, rodzicielska i nauczycielska - trzy spojrzenia na edukację zdalną. Badanie w działaniu w czasie pandemii wirusa SARS-CoV-2

Pandemia wywołana przez wirusa SARS-CoV-2 zmieniła sposób funkcjonowania wielu osób, nie pominęła także społeczności szkolnej. Przeprowadziłam na ten temat badania, które posłużyły mi do napisania pracy licencjackiej. Zostały one osadzone w strategii jakościowej, w schemacie badania w działaniu. Wybrałam do tego metodę wywiadu indywidualnego częściowo kierowanego oraz opracowałam autorskie kwestionariusze wywiadu: dla grupy nauczycieli, uczniów oraz ich rodziców. Do badań zaprosiłam trzy rodziny oraz czworo nauczycieli. Wywiady przeprowadziłam w okresie grudzień 2020 - marzec 2021. W rozmowach z badanymi starałam się uzyskać odpowiedzi na pytania dotyczące m.in. sposobów realizacji zajęć zdalnych, funkcji szkoły, oczekiwań, pozytywnych i negatywnych aspektów kształcenia online, samopoczucia, sfery zawodowej i życia prywatnego. Z przeprowadzonych przeze mnie badań wynika, że edukacja zdalna niesie z sobą więcej negatywnych skutków niż pozytywnych. Szczególne zagrożenie stanowi dla rozwoju społecznego i emocjonalnego młodych ludzi, natomiast obciąża swym ciężarem także dorosłych. Na podstawie uzyskanych informacji i innych źródeł specjalistów stworzyłam poradnik „Edukacja zdalna – jak się odnaleźć”. Udostępniłam go w formie pdf Kujawsko-Pomorskiemu Kuratorium Oświaty, moim rozmówcom oraz dziewięćdziesięciu siedmiu szkołom.

W swoim wystąpieniu chciałabym zaprezentować wyniki moich badań, odnosząc się do ich celów: poznania trzech perspektyw (uczniów, rodziców i nauczycieli) edukacji zdalnej w okresie pandemii wirusa SARS-CoV-2 w klasach 4-8 szkoły podstawowej w oparciu o doświadczenia badanych oraz sformułowania wniosków z badań i stworzenia na ich podstawie poradnika ze wskazówkami dotyczącymi tego, jak można o siebie zadbać w czasie kryzysu, a także – co należy uwzględnić podczas organizowania edukacji online w przyszłości. Chciałabym także zaprezentować stworzony przeze mnie poradnik i odpowiedzieć na pytanie: Czy edukacja zdalna w perspektywie uczniów, rodziców oraz nauczycieli może w przyszłości przyjąć bardziej pozytywny obraz?

11.00 – 11.15 **Dyskusja**

11.15 – 11.30 **PRZERWA**

Sesja plenarna cz. II

Edukacja zdalna z perspektywy studenta, nauczyciela, ucznia, rodzica

11.30 – 13.45 – [link główny Konferencja PKS](#)

Moderator: **dr Anna Kławsiuć-Zduńczyk**, *Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu*

**11.30 – 11.45 mgr Ewelina Romianowska, Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS,
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu**

Zajęcia logopedyczne wobec wyzwań nauczania zdalnego w szkołach podstawowych

Przemiany w okresie pandemii i ograniczenia na wielu płaszczyznach życia, spowodowały konieczność wprowadzenia zasad kształcenia na odległość. Określenie sposobu organizacji nauki, prowadzenia zajęć, powiadomienia rodziców o przebiegu edukacji oraz wykorzystania zasobów nowej technologii, stały się wyzwaniem dla wielu szkół podstawowych. Pojawiły się pytania, jak powinna przebiegać terapia logopedyczna w szkołach podstawowych aby przynosiła pożądane efekty terapeutyczne? Jakie metody i środki należy zastosować, aby dziecko aktywnie uczestniczyło w zajęciach? W jaki sposób monitorować postępy dziecka w terapii logopedycznej? W trakcie wystąpienia zostaną poruszone założenia i metody terapii logopedycznej w szkołach podstawowych. Całość wystąpienia będzie miała charakter teoretyczno-praktyczny. Wskaże także, z jakimi ograniczeniami w trakcie prowadzonych zajęć logopedycznych na odległość może spotkać się logopeda i jak im przeciwdziałać. Praktyczne wskazówki dla początkujących logopedów mogą zostać wykorzystane w ramach prowadzonych zajęć indywidualnych jak i grupowych.

11.45 - 12.00 Magdalena Bielicka

Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Zdalne nauczanie uczniów ze spektrum autyzmu w szkole podstawowej z lekkim i umiarkowanym stopniem niepełnosprawności intelektualnej w okresie pandemii - wyzwanie edukacyjne i rodzicielskie

Sytuacja na świecie związana z pandemią koronawirusa oddziałuje w bezpośredni lub pośredni sposób na nauczycieli, rodziców i uczniów. Szczególną grupą, na którą warto zwrócić uwagę, są uczniowie z niepełnosprawnościami, a konkretniej- zaburzeniami ze spektrum autyzmu. Grupę tych osób charakteryzują zaburzenia w zakresie interakcji społecznych, komunikacji oraz stereotypowe wzorce zachowań. Edukacja oraz rewalidacja tych uczniów skupia się przede wszystkim na rozwijaniu funkcjonowania społecznego, budowaniu ich kompetencji społecznych, sposobów komunikowania się, a także niwelowaniu wszelkich zachowań niepożądanych, np. agresji. Należy zwrócić uwagę na to, że problem ten dotyka nie tylko konkretnie dzieci z tym zaburzeniem, lecz również ich rodzin oraz nauczycieli, którzy zajmują się ich edukacją, rehabilitacją oraz wychowaniem. Okres pandemii w znacznym stopniu przyczynił się do ingerencji w życie rodzinne tych osób, stały rytm dnia, organizowanie czasu wolnego, a przede wszystkim przebieg procesu nauczania- uczenia się. Czego doświadczyli uczniowie, nauczyciele i rodzice w trakcie nauki zdalnej? Celem zrealizowanych badań jest pokazanie wyzwań, które stały przed nauczycielami, uczniami, a także rodzicami, związanych ze zdalnym nauczaniem dzieci ze spektrum autyzmu. Badania przeprowadzone zostały przy wykorzystaniu metody wywiadu z rodzinami dzieci ze spektrum autyzmu oraz z nauczycielami. W badaniach wzięło udział 10 rodziców oraz 15 pedagogów specjalnych. Ukazały one wiele wyzwań, z którymi musieli się zmierzyć zarówno rodzice, jak i nauczyciele, a także zmiany, które zaszły w funkcjonowaniu uczniów ze spektrum autyzmu na skutek zmiany trybu nauczania.

12.00 - 12.15 Agata Markowska

Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Kształcenie zdalne a funkcjonowanie społeczno-emocjonalne uczniów i uczennic z niepełnosprawnością intelektualną

W czasie pandemii COVID-19 uczniowie z lekką niepełnosprawnością intelektualną byli uczestnikami zajęć prowadzonych w formie zdalnej. Doprowadziło to do zmian w nawiązywaniu i podtrzymywaniu relacji z rówieśnikami oraz transformacji w sposobie przyswajania wiedzy szkolnej. Wystąpienie będzie dotyczyło wyników z badań z wykorzystaniem autorskiego wywiadu częściowo ustrukturyzowanego przeprowadzonego wśród 4 uczniów i 3 uczennic z lekką niepełnosprawnością intelektualną oraz 2 pedagożek ze szkoły specjalnej. Celem zrealizowanych badań było poznanie oddziaływania kształcenia zdalnego na sferę społeczno-emocjonalną uczniów i uczennic z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim. Wniosek płynący z badań uwidacznia szkodliwość nauczania zdalnego na funkcjonowanie społeczno-emocjonalne uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim.

12.15 – 12.30 mgr Joanna Baranowska

Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy

Wpływ SARS-COV2 na szkolnictwo wyższe z punktu widzenia studenta i wykładowcy. Nowa rzeczywistość

Jako praktyk-metodyk zdalnego nauczania w artykule omawiam sytuację, gdy na początku pandemii nauczanie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość było jedyną formą prowadzenia zajęć. Po kilkunastu miesiącach funkcjonowania w nowej, pandemicznej rzeczywistości powstały już pierwsze raporty stworzone na Uniwersytecie Warszawskim czy Uniwersytecie Śląskim. Z jakimi problemami borykały się uczelnie, wykładowcy, studenci? Jakie wnioski można wyciągnąć na przyszłość? Czego nauczyła nas nowa, zdalna rzeczywistość? Jakie szanse, pozytywy można zauważyć? Jednym z nich jest-dla jednych nowość dla innych upowszechnienie-takich pojęć jak: zdalne nauczanie, nauczanie hybrydowe, platformy komunikacyjne. Czy można mówić o „utraconym pokoleniu”, „utraconym roku”?

12.30 - 12.45 lic. Angelika Rzczkowska, lic. Kinga Gabryszewska, lic. Joanna Chyła

Uniwersytet Gdański, Pedagogika specjalna

Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Etnologia i Antropologia kulturowa

Wyższa Szkoła Bankowa w Toruniu, Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z profilaktyką społeczną

Jakie problemy covid wywołał wśród studentów, na studiach i w pracy? Zilustrowane na podstawie własnych doświadczeń

Pandemia koronawirusa, która nastąpiła wraz z początkiem zeszłego roku, nagle i niespodziewanie wdarła się do życia każdego człowieka. Z dnia na dzień zostaliśmy zamknięci w domach, a nasze dotychczasowe funkcjonowanie zostało ograniczone lub chociaż bardzo mocno zmienione. Liczne obostrzenia, zakazy i nakazy wpłynęły na każdą ze sfery życia, niezależnie od tego, czy w marcu zeszłego roku było się uczniem, studentem czy pracowało na etat. Studenci pedagogiki, którzy dotychczas pracowali w szkołach i jednocześnie dalej

kształcili się w kierunku nauczania stanęli przed poważnym problemem. Jako że nikt nie wiedział, kiedy śmiertelny wirus da za wygraną i będzie można wrócić do normalności, wielu licencjatów poważnie rozważało sens studiowania zdalnego. Pesymiści zauważali, że kształcenie na odległość może potrwać dość długo, a inni optymiści przewidywali rychły powrót do nauki w systemie hybrydowym, a później stacjonarnym. Do tego, nie dość, że na własnej skórze przekonali się, jak wygląda nauka w trybie zdalnym, sami musieli nauczyć się przekazywania wiedzy na miarę dwudziestego pierwszego wieku.

12.45 - 13.00 Wiktoria Muchowska

Institut Nauk Pedagogicznych, WFiNS, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Kondycja emocjonalna studentów III roku Pedagogiki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu w czasie pandemii COVID-19- badanie w działaniu

Pandemia COVID-19 wywołała wiele zmian w życiu każdego człowieka. Przyczyniła się do spadku nastroju, mniejszej motywacji, kryzysu emocjonalnego czy znacznie większego stresu. Jedną ze składowych naszego całościowego dobrostanu jest dobrostan psychiczny, dlatego warto się o niego troszczyć i uświadamiać jak ważne jest dbanie o jego prawidłowy rozwój. Zauważając zmiany dokonujące się w moim samopoczuciu i w samopoczuciu u innych postanowiłam przeprowadzić autorskie badania dotyczące tego trwającego stanu, które posłużyły mi do napisania pracy licencjackiej pt. „Kondycja emocjonalna studentów III roku Pedagogiki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu w czasie pandemii COVID-19- badanie w działaniu”. Przeprowadziłam je w schemacie badania w działaniu, którego głównym celem jest zmiana na lepsze. Aby zebrać informację na interesujący mnie temat przeprowadziłam wywiady ze studentami III roku Pedagogiki oraz wywiady ze specjalistami. W wywiadach ze studentami pytałam o takie kwestie jak: samopoczucie w ostatnich miesiącach, organizacja czasu wolnego, relacje z innymi ludźmi, funkcjonowanie w społeczeństwie z perspektywy studenta, partnera czy przyjaciela oraz o ocenę obecnego trybu studiowania w porównaniu ze studiowaniem na I roku. Natomiast w wywiadzie z pracownikami Uniwersyteckiego Ośrodka Wsparcia i Rozwoju chciałam uzyskać informacje o poziomie zainteresowania konsultacjami psychologicznymi, pomocy jakiej oczekują studenci, problemach z jakimi się zgłaszają, ilości i dalszego kierunku spotkań. Na podstawie zebranych przeze mnie informacji i uzyskanych wyników przy pomocy specjalistycznej konsultacji merytorycznej Dr Magdaleny Cyrklaff-Gorczyca, psycholożki zdrowia, mediów i nowych technologii z Instytutu Badań Informacji i Komunikacji stworzyłam poradnik pt. „Jak radzić sobie z trudnymi emocjami w czasach, gdy wszystko jest trudniejsze?”, którego celem jest przedstawienie studentom uniwersalnych rad i wskazówek, jak należy radzić sobie z trudnymi emocjami oraz jak dbać o swój dobrostan psychiczny aby panowała w nim harmonia, który rozpowszechniłam na różnych portalach społecznościowych.

W przygotowanym przeze mnie wystąpieniu chciałabym przybliżyć zagadnienie związane z kondycją emocjonalną i zmianach jakie wywołała w życiu młodych osób, zaprezentować uzyskane przeze mnie wyniki badań oraz opowiedzieć o odbiorze stworzonego przeze mnie poradnika.

13.00 – 13.15 ppor. mgr Justyna Nowicka-Kostrzevska

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Areszt Śledczy w Lublinie

Psychospoleczna perspektywa nauczania akademickiego więźniów w czasie pandemii Sars-CoV-2

Edukacja więźniów stanowi jeden z najważniejszych czynników resocjalizacji. Pandemia Sars-CoV-2 przyczyniła się do zmian w rzeczywistości edukacji wyższej na świecie. Środowisko akademickie stanęło przed szeregiem wyzwań jak zorganizować i kontynuować kształcenie w nowych warunkach. Prowadzenie kształcenia akademickiego z wykorzystaniem metod nauczania na odległość stopniowo zastąpiło tradycyjny model nauczania także w polskich więzieniach. Badania satysfakcji z form kształcenia akademickiego u więźniów pozostają w fazie rozwoju, stąd w badaniu pilotażowym podjęto próbę określenia charakteru motywacji i radzenia sobie w czasie epidemii u studiujących skazanych.

Materiał i metody: W badaniu pilotażowym uczestniczyło 16 więźniów przebywających w Areszcie Śledczym w Lublinie, studiujących na kierunku Nauki o rodzinie na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II oraz 41 studentów I roku dziennych studiów magisterskich kierunku Psychologia (KUL). Zastosowano wywiad kierowany, autorską ankietę poziomu satysfakcji osób realizujących studia oraz kwestionariusz SSP.

Wyniki: Więźniowie odczuwają satysfakcję ze studiów i wykazują motywację do ich kontynuacji, częściej jednak niż studenci „na wolności” martwią się o przebieg pandemii w kraju i na świecie w kontekście terminów zaliczeń i praktyk, dostępności materiałów dydaktycznych, komunikacji z wykładowcami. Większość studiujących nie rozważa rezygnacji ze studiów pomimo wskazywania na zasadność wprowadzenia konkretnych zmian w trybie studiowania, w szczególności w odniesieniu do wykorzystania zasobów bibliotecznych i multimedialnych dla urozmaicenia zajęć oraz usprawnienia komunikacji z uczelnią.

Wnioski: Badanie ukazało podejście więźniów do studiowania w obliczu trwania pandemii Sars-Cov-2 oraz zasadność kontynuacji edukacji akademickiej więźniów z korzyścią dla ich readaptacji społecznej.

13.15 – 13.30 mgr Patrycja Kowalska

Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy

Edukacja muzealna w przestrzeni wirtualnej na przykładzie Centrum Nowoczesności Młyn Wiedzy w Toruniu

Muzea i centra nauki odgrywają coraz większą rolę w edukacji. Pandemia sprawiła, że większość z nich przeniosła swoją działalność do przestrzeni wirtualnej, w której odbiorca jest aktywnym podmiotem. Celem wystąpienia jest nakreślenie problematyki edukacji muzealnej w sferze on-line oraz przedstawienie wyników badań dotyczących działalności edukacyjnej Centrum Nowoczesności Młyn Wiedzy w Toruniu w początkowym okresie pandemii (marzec-maj 2020). Prelegentka przyjrzała się aspektom, takim jak budowanie relacji edukatorów z odbiorcami, problemom, które występują w organizowaniu aktywności edukacyjnych w sieci, a także postrzeganiu i oczekiwaniach publiczności względem dalszych działań CNMW.

Badanie zostało przeprowadzone w ramach pracy magisterskiej pod tytułem „ Edukacja muzealna w przestrzeni wirtualnej na przykładzie Centrum Nowoczesności Młyn Wiedzy w Toruniu” pisanej pod opieką prof. dr hab. Ewy Filipiak.

13.30 – 13.45 Dyskusja

Sekcja: Życie rodzinne w czasie pandemii

- równoległa z sesją plenarną cz. II

11.30 – 13.30 – [link dodatkowy Sekcja Życie rodzinne w czasie pandemii](#)

Moderator: lic. Aneta Michalska, Sekcja Andragogiczna SKNP, Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

11.30 – 11.45 lic. Anna Gliszczyńska

Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Życie rodzinne studentów w czasie pandemii

Wystąpienie pt.: *Życie rodzinne studentów w czasie pandemii* dotyczy tematyki związanej z relacjami rodzinnymi przed i w czasie trwania choroby COVID - 19. Celem zrealizowanych badań była analiza, jak czas pandemii wpłynął na relacje rodzinne studentów. Dane wykorzystane w badaniu zostały zgromadzone za pomocą przeprowadzonej ankiety wśród studentów UMK. Efektem zrealizowanych badań są przedstawione spostrzeżenia oraz opinie dotyczące życia rodzinnego młodych osób w czasie pandemii. We wnioskach wyodrębniono zarówno negatywne jak i pozytywne konsekwencje pandemii dla studentów i ich rodzin. Mimo iż bezpośredni kontakt z bliskimi był utrudniony, wielokrotnie odbywał się za pomocą nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych, respondenci zwrócili uwagę na częstsze kontakty z rodziną oraz polepszenie ich więzi. Wymienione zostały sposoby utrzymywania kontaktów oraz opisano jakość relacji krewnych. W pracy wyjaśniono podstawowe definicje związane z tematem oraz odwołano się do literatury i innych badań przeprowadzonych w ostatnim czasie.

11.45 – 12.00 lic. Agnieszka Szewczuk, lic. Monika Michalska, Monika Boniecka

*Kujawsko-Pomorska Szkoła Wyższa w Bydgoszczy
Kujawsko-Pomorska Szkoła Wyższa w Bydgoszczy
Państwowa Uczelnia Zawodowa we Włocławku*

Przeobrażenia rodziny w dobie pandemii Covid-19, czyli rodzina jako przestrzeń (nie)bezpieczeństwa, okiem refleksyjnego pedagoga

We współczesnym dyskursie pedagogicznym pojawia się coraz więcej pytań o rodzinę, jej funkcje i zmiany zachodzące w obrębie tego środowiska wychowawczego. Pandemia Covid-19, z którą zmagamy się od 1,5 roku pokazała, że rodzina stanęła przed nowymi wyzwaniami, stając się obszarem przenikania się światów (rodzinnego, edukacyjnego, medycznego). W naszym wystąpieniu stanęliśmy przed próbą odpowiedzi na pytanie czy rodzina, w związku z

tym, jest przestrzenią (nie)bezpieczeństwa? Celowo używamy tej formy zapisu aby pokazać możliwość pójścia i rozpatrywania tego pytania w dwóch wymiarach, albowiem to właśnie pandemia spowodowała, że nie tylko szukamy odpowiedzi na pytanie o rolę rodziny ale także kluczowym stało się spojrzenie na rodzinę w kontekście bezpieczeństwa, w tym, a może przede wszystkim, bezpieczeństwa społecznego.

12.00 – 12.15 lic. Dominika Kwiatkowska

Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Przemoc domowa w czasach izolacji

Przemoc w rodzinie jest problemem, który dotyka podstawowej komórki społecznej, jaką jest rodzina. Jest to zjawisko trudne w ocenie, gdyż nie wszystkie przypadki są znane. Skala przemocy jest z pewnością większa, niż wskazują na to dane statystyczne, z tego powodu, iż ofiary mają liczne bariery w przyznawaniu się co do doświadczonej krzywdy. W niniejszym wystąpieniu przedstawione zostaną rodzaje przemocy z wyróżnieniem przemocy fizycznej, przemocy psychicznej, przemocy seksualnej oraz ekonomicznej. Opisane będą formy przemocy i skutki tego zjawiska również w czasach izolacji spowodowanej epidemią COVID-19.

12.15 – 12.30 lic. Konrad Chwedczuk

Uniwersytet Przyrodniczo - Humanistyczny w Siedlcach

Życie rodzinne w dobie epidemii, jako składnik istotności dla procesu komunikacji

Życie rodzinne znacząco ucierpiało kiedy izolacja spowodowała zamknięcie przed światem. Jedni wykorzystali ten czas na zabawę, inni, jeszcze bardziej wpadli w problem zamknięcia. Wielu nie wytrzymało, że codziennie robią praktycznie to samo i nie mogą, jak to zwykle bywa, korzystać z możliwości, jakie daje im natura i liczne usługi w mieście.

Czas rodzinny można było wykorzystać różnorodnie, ale niestety, największym problemem z jakim, widać było, zderzyli się młodzi, był problem z komunikacją w obrębie rodziny. Wielu z nas na siebie wzajemnie krzychało, nie umiało normalnie rozmawiać, a jeśli przychodziło do podsumowania zdarzeń, działań, to niestety, pozostawaliśmy w dalekim tyle, jeśli spojrzeć na to, jak było, a jak być powinno.

Relacje rodzinne powinny być wzmacniane cały czas, ale w sytuacjach kryzysu, chcemy jak najszybciej wyjść, odetchnąć i nabrać dystansu. Było to w tym czasie bardzo trudne, bo trudności rodzinne wpłynęły na postawę i agresywność.

12.30 – 12.45 mgr Karol Łukowski

Uniwersytet Łódzki

Psychoedukacyjne czynniki wspierające profilaktykę w sytuacjach ograniczających działania

Psychoedukacja pozwala zrozumieć samego siebie, poznać swoje słabe strony i pracować nad nimi oraz docenić i rozwijać swoje mocne strony, by lepiej poradzić sobie w życiu i zapobiegać niekorzystnym czynnikom, zagrożeniom i zjawiskom społecznym. Psychoedukacja ma za zadanie zastosowanie technik terapeutycznych, w stosunku do uczestników zajęć i warunków, w jakim na co dzień człowiek się znajduje. Psychoedukacja ma na celu wzmacnianie

uczestników zajęć i motywowanie ich do pracy nad sobą, która dostarcza narzędzi do obchodzenia się i radzenia sobie z własnymi problemami i modeluje styl życia. Edukacja psychologiczna przyszłych pedagogów, jest bardzo ważnym obszarem w nabywaniu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, ponieważ uważne przyjrzenie się funkcjonowaniu wychowanka i rozpoznanie co się z nim dzieje w danej chwili, jest niezbędne w utrzymywaniu kontaktu wychowawca i podopieczny. Sama umiejętność poruszania się w obszarach kompetencji społecznych, wiele ułatwia w relacji z podopiecznymi w pracy zawodowej pedagoga. Zastosowanie wiedzy z zakresu kompetencji społecznych, zdecydowanie wpływa na lepszą jakość życia, umożliwia człowiekowi zmianę destrukcyjnych nawyków i przekonań na prozdrowotne. Istotnym czynnikiem nadającym kształt w podejściu do dydaktyki, jest doświadczanie nauki poprzez uczestnictwo w zajęciach i ćwiczeniach, za pomocą diagnozowania, tworzenia atmosfery, relacji i wychwytywania ważnych informacji na temat wychowanka. Podczas prezentacji skupie się na praktycznych czynnikach psychoedukacyjnych w pracy pedagoga.

12.45 – 13.00 Krzysztof Roszkowski

Uniwersytet Gdański, Wydział Nauk Społecznych, Bezpieczeństwo Narodowe

Pływanie w czasie pandemii koronawirusa

Skutki obostrzeń wprowadzonych w trakcie pandemii SARS-CoV 2 w Polsce w latach 2020 – 2021 odczuwalne były w wielu dziedzinach życia. Za jedną z najbardziej dotkniętych „lockdownem” można uznać szeroko rozumianą aktywność fizyczną, zwłaszcza związaną ze sportami wodnymi.

Restrykcje obowiązujące w okresie wczesnowiosennym, jesiennym i zimowym obejmowały okresami bezwzględny zakaz korzystania z pływalni basenowych. Zarówno sportowcy, instruktorzy, jak i osoby rozpoczynające naukę pływania oraz te, które je doskonaliły, poniosły straty nie tylko fizyczne, ale również zdrowotne i kondycyjne. Zgodnie z obserwacjami instruktorów pływania, prowadzących zajęcia na obiektach sportowych w Gdańsku, w porównaniu z lekcjami poprzedzającymi pandemię, zamknięcie basenów uniemożliwiło dokonanie postępów w nauce pływania i osvajania z wodą. W pokonywaniu lęku związanego z przebywaniem w wodzie oraz prawidłowym nabywaniu umiejętności pływackich przez kursantów, niezwykle ważna jest systematyczność w odbywaniu zajęć. Okresy przerw negatywnie odbijały się na m.in. pamięci mięśniowej, do której nabycia wymagane są regularne treningi i wielokrotne powtarzanie ćwiczeń.

Nieregularność treningów i zajęć pływackich to istotny problem, zwłaszcza przed okresem wakacyjnym. Wiele osób korzystało z basenów, by poprawić swoje umiejętności przed wyjazdem na akweny wodne. Na otwartych wodach, co roku dochodzi do kilkuset utonięć, dlatego pływanie nie powinno być postrzegane jedynie w kontekście sportu. Można zaliczyć je do niezbędnych umiejętności, od których, w określonych sytuacjach może zależeć nawet ludzkie życie. Osoby oswojone z wodą, potrafiące się w niej poruszać i utrzymać mają większe szanse na przeżycie - podczas nagłego wypadku takiego jak niekontrolowany kontakt z wodą poprzez np. wypadnięcie z łodzi, powódź, upadek z pomostu czy nagłe osunięcie się dna – niż osoby niepotrafiące pływać.

13.00 – 13.15 Weronika Skoczko

Uniwersytet Gdański, Wydział Prawa i Administracji, Kryminologia

Pandemia COVID-19, a środowisko naturalne

Pandemia COVID-19 spowodowała wiele zmian społecznych i gospodarczych. Aby zminimalizować ryzyko rozprzestrzeniania się wirusa, rządy wielu państw na świecie, wprowadziły surowe restrykcje. Wstrzymano transport powietrzny i ograniczono możliwości przemieszczania się za pomocą wszelkich środków komunikacyjnych. Wprowadzono zdalne nauczanie w szkołach i na uniwersytetach, a w wielu zakładach i firmach również zdalną pracę. Zamknięto obiekty turystyczne, gastronomię, a w pewnym momencie nawet lasy państwowe.

Choć głównie porusza się głównie kwestie negatywnych skutków „lockdownu” to mimo wszystko można zaobserwować również jego pozytywne oddziaływanie. Obowiązujące obostrzenia, zwłaszcza podczas tzw. „pierwszej fali” spowodowały spadek aktywności społecznej, przemysłowej i gospodarczej, doprowadzając do zmniejszenia się zanieczyszczeń (m.in. powietrza i wody) oraz większej aktywności dzikich zwierząt.

Zaistniała sytuacja może być dobrym wprowadzeniem do dyskursu ekologicznego. Obecnie degradacja środowiska, spowodowana w dużej mierze antropopresją jest jednym z najistotniejszych globalnych problemów. Stanowi poważne zagrożenie nie tylko dla świata przyrody, ale również dla całej ludzkości. Niezatrzymana może doprowadzić do katastrofy ekologicznej, będącej w stanie w dużym stopniu zredukować populację ludzi na całym świecie. Pandemia, pokazała, że ograniczenie konsumpcji, transportu i przemysłu, pozytywnie oddziałuje na środowisko naturalne. Dlatego, warto jest rozwijać świadomość ekologiczną i zachęcać do podejmowania działań, mających na celu ograniczanie postępującej degradacji środowiska i eksploatacji zasobów naturalnych, poprzez stosowanie odnawialnych źródeł energii oraz szukanie alternatywnych, proekologicznych rozwiązań, przyjaznych środowisku.

13.15 – 13.30 Dyskusja

13.45 – 14.15 Podsumowanie konferencji [link główny Konferencja PKS](#)

lic. Aneta Michalska, *Sekcja Andragogiczna SKNP, Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu*

Podsumowanie sekcji „Życie rodzinne w czasie pandemii”

dr Anna Kławsiuć-Zduńczyk

Instytut Nauk Pedagogicznych, WFiNS, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Podsumowanie sesji plenarnej „Edukacja zdalna z perspektywy studenta, nauczyciela, ucznia, rodzica”

Oficjalne zakończenie konferencji